

© Pintér Amádé, Jávor, Illangó
ISBN 978-615-6758-03-3

**Pintér Amádé
Pötyi, Színi,
Barni és barátjuk
kalandjai**

2023.november
a rajzok és a színezők Pintér Jávor és
Pintér Illangó művei

**A magyar könyv is
magyar termék**
mozgalom

alapítva 2023

Alapítók: Sky S.T. író és HELMA kiadó

1. fejezet Pötyi, Barni, Színi és barátjuk

Pötyi, azaz egy fekete-fehér pöttyös kutyus, Színi, aki tarka színes csíkos és a barna Barni plüsskiskutyák. Egy évesek lettek. Elindultak megtartani a három iker szülinapját egy óriási ágyon. Miközben gyalogoltak az ágyhoz, beszélgettek, ilyen is lesz a szülinapjuk, mert eddig nulla évesek voltak, ezért nem tudták, milyen is egy szülinap.

Móki, a kismókus, egy süni, Sünke meg egy kis gomba várta őket az ágynál. A kis gombát Gombinak hívták, mert gomba volt, és mert mindig gombos ruhákat hordott. -Kutyák, kutyák szülinapjára, boldog, boldog kiskutyákat! - ezt dalolázták üdvözlésül Pötyinek, Színinek és Barninak.

Ezzel átadták első ajándékukat: egy másik kiskutyát kaptak, hogy jobban játszassanak. A barátjuk egy évvel idősebb volt, de ő is fekete-fehér pöttyös volt, mint Pötyi.

Gombi egy gombos csuprot is adott meglepetésként. Sünke adott egy levelet, amire ráírta: „Boldog kiskutyáknak boldog születésnapot!”. Azért ajándékozott levelet, mert postás volt. Móki pedig egy finom tortát sütött, ami 9 emeletes lett! Minden emeletén kilógott egy gyertya, ezért 10 gyertyát kaptak, ugyanis a földszinten is volt egy. Körülöttük csoki, méz és tejszínhab díszelgett. A kutyusok nagyon örültek.

De ebből a legjobb naptól végül nem lett a legjobb nap, mert a nagy vigadozásban beleesett Színi az egérragacsba az ágy mögött. Rosszul ugrott és véletlenül belecsúszott az ágy mögötti részbe. Alig tudták kihúzni a lyukból. Meg kellett sikálni, majd jól megfürösztetni. Ezt utálta. A kutyák utálnak fürödni.

A borzasztó tisztogatás után egy kicsit még ugráltak, de a többi vigadalmat másnapra tették. Akkor lett az új barátjuk születésnapja, így együtt tarthatták. Ők 1 évesek és 1 naposak voltak, barátjuk 2 éves lett. Barátjuk egy hatalmas, piros szalaggal átkötött csontot kapott, amit Pötyi, Barni és Színi alig bírt odacipelni. Azért volt piros a szalag, mert az volt barátjuk kedvenc színe.

Játszottak, birkóztak, utána pedig jól pajkoskodtak. Majd vigadozva gyalogolni indultak egy sétakörútra.

Mentek, mentek egy szép erdőbe. Találkoztak néhány virággal.

-Ó, de szépek! - mondta Pötyi.

-Ó, de illatosak! - szólt Barni.

-Ó, de tarkák! - állapította meg Színi.
-Ugráljuk körbe őket! - találta ki barátjuk.
Ezért körbeugrálták őket vauzva halkán, kedvesen. Ezután
visszafordultak hazafelé.

Otthon megkérdezte a barátjuk, mennek-e hosszan kirándulni. Megörültek az ötletnek. Pakoltak a hátizsákjukba sok-sok finom kutyakaját, fincsi szürcsögő vizet és elindultak a kabriójukkal. Útközben felváltva aludt a két kutya, aki tudott vezetni, de csak az egyikük tudott rendesen vezetni, a másiknak csak gyerekjogosítványa volt. Szerencsére nem törték össze magukat.

Megálltak egy nagy fa tövében. Meg nem állhatták, hogy felugráljanak rá. Leestek ugyan, de nem lett bajuk. Pötyi és Barni nézőközönség lett. A barátjuk szaltózva pörgött, Színi pedig repült. Egyszer Barni úgy bukfencezett nevéttében, hogy nekiment a barátjuknak és lelökte. Ezért a barátjuk visszaszállt a levegőbe, repült egy jót, majd leszállt és bukfencversenyt rendeztek. Először Barni kezdte a verseny. Ő győzött az első körben. Következőben a

barátjuk nyert, és a harmadikban szintúgy nem Barni nyert. Utána Színi következett a barátjakkal. A barátjuk győzött. Még egy körbe kezdtek. Ott Színi lett a nyertes. Aztán a barátjuk és Pötyi állt a rajtvonalhoz újra. Elkezdték a második kört. Most a barátjuk győzött. Ezzel befejezték a bukfenccsüvenyt.

Aztán Barni meg Pötyi kérte, hogy a többiek vigyék őket az autóhoz. Beszálltak a kabrióba. Barátjuk a kormány elé ült. Mellé ült Pötyi, mögé Színi, Pötyi mögött pedig Barni ült. Így mentek haza.

2. fejezet Maszatvár

Pötyi, Színi, Barni és barátjuk éldegéltek. Napról napra ugrándoztak. Fölugrottak egy házra, utána pedig egy kiscsúzdára. Onnan egy hintára. Aztán gyerünk a fatározó oldalára!

Barni kivételével beestek a tározóba, mert ahogy Barni ugrott, véletlenül lelökte őket.

Színi és a barátjuk tudnak repülni, ezért ők kiszárnyaltak. Pötyi utánuk kiáltott, hogy őt is vigyék ki.

Ezután mentek-mentek, gyalogoltak egészen egy kilométerig. Elhaladtak egy fűnyíró előtt, amitől megijedtek, így gyorsan szaladva arrébb menekültek. Aztán találkoztak egy bálával, aminek felugráltak a tetejére. Ott uggantottak egyet, hogy jöjjön ki a falu többi kutyája is. A bálákon át elvonultak a sok kutyával együtt egy tanyára.

A tanyán fejekről fejekre ugráltak. Egy emberfej, egy kutyafej, egy birkafej, egy lófej, egy nyúlfej, egy tehénfej, egy libafej, egy tyúkfej. Aztán egy finom falat, elfogy a sok kutyakaja. Egy pillanatot lefeküdtek, alusztak, de csak egy pillanatra. Aztán beültek egy lenyitott tetejű kabrióba kutyafogatnak.

Száguldoztak egy erdőbe, onnan ki egy mezőre és fel egy hegytetőre. Onnan gyalog mentek a szép mezőkön, szimatoltak virágokat. Egy nagy ugrással fenn teremtek egy fa tetején. Ott csüngtek mind, mintha gyümölcsök lettek volna.

Utána menés hazafelé! Elöl ment Barni, a vezér, követte Színi, Pötyi és a barátjuk. Otthon kicsit ide-odaugráltak, majd aludtak egy jó nagyot, vége volt a napjuknak.

Másnap, ahogy ébredtek, egyből egy ruhaszárítón teremtek. Mintha egy mókus futott volna fel. Leugrottak

egy házra, utána fel egy várra, majd beleestek egy üveg lekvárba. Csupa maszat lett a bundájuk, lenyalogatták egymást. Ezért a várat elnevezték az emberek Maszatvárnak.

Pötyi, Barni, Színi és barátjuk elindultak a Maszatvár belsejébe, ahol van egy terem, amiben van egy kandalló. Vittek oda labdát és kutyajátékot. Bent játszottak a tűztérben. Feldobták a labdát a kéménybe. Fennragadt, ezért felmászott érte Színi és kidobta a vártetőre. A labda elgurult, egyenesen át a főútra, ahol átment rajta egy autó. Kipukkadt.

Ezalatt a kutyák próbáltak a kéményen kimászni és ezt nem látták. Kértek a tetőre. Körbenéztek.

-Hol lehet a labda? - kérdezte Pötyi, mert az ő kedvence volt a pöttyös labda.

-Biztos az erdőbe gurult!- válaszolta barátjuk.

Így leugrottak a tetőről, de Barni csúszdázott. Körbejárták az erdőt, keresték a labdát egy réten, egy fa tetején, egy barlangban, egy odúban, de sehol sem lelték.

-Akkor nem erre gurult - állapította meg Színi. Elindultak az ellenkező irányba, az úttesthez. Meglátták a kipukkadat labdát.

-Jaj, ne! Meg kell foltozni és fel kell fújni! - mondta Pötyi. de amikor közel értek, látták, hogy annyira szétszakadt, hogy nem lehet megjavítani.

Ekkor Pötyi, Barni, Színi és barátjuk körbeülték a labdát és addig vonyítottak, amíg kaptak egy újat az arrajáróktól.

A régit visszavitték a várba, hogy egy viccet csináljanak. A várbeli emberek nem tudták, hogy kipukkadat, így csodálkoztak, hogyan ment tönkre. Azon is csodálkoztak, miért vannak játékok a kandallóban.

Barni vezetésével Pötyi, Színi és barátjuk hazamentek az új labdával.

3. fejezet Hörcsögök és fiókák

Pötyi, Barni, Színi és barátjuk újra kirándulni mentek. Amikor az erdőben gyalogolva gyalogoltak, találtak egy hörcsögöt. Fehér volt fekete és barna pöttyökkel. Tetszett nekik, ezért hazavitték. Akkor kapták el, amikor éppen szundikált.

Útközben felébredt a kishörcsög. Még csak fél éves volt. -Gürr-gürr-gürr! - beszélt a kishörcsög, de a kutyák megértették így is, mit akart. Azt akarta, hogy menjenek vissza és hozzák az anyukáját és az apukáját is. Ezért visszafordultak. Elhozták őket is. Ezentúl 4 kutya és 3 hörcsög lakott a házban.

Kiment a házuk elé Barni, követte Színi, utána Pötyi, utána a barátjuk. Őt követte Hörcsi, a kishörcsög aztán követték őket a hörcsögök, a két szép nagy hörcsög labdával együtt. Feldobták az ég felé a labdit, ami utána fennragadt egy felhőben. Utána dobtak egy kutyajátékot, hogy essen le mindkettő. Leestek. Csak az volt a baj, hogy a hörcsögök fejére. De játszottak tovább. Elrepítették jó messze egyenesen egy erdőbe. Utána mentek megkeresni, elgyalogoltak néhány fa mellett és láttak néhány madarat. Megugatták őket. A hörcsögök meg meggürrögték. Találkoztak néhány kis fiókával. Hazavitték a kis Magyit és Madit, meg a kicsi Kisbabit. 10-en voltak már a családban.

Elindultak megkeresni egy pöttyös, szép piros labdát. Megtalálták a labdát. Hazamentek, otthon megint játszottak. Aztán bementek a házukba, aludtak és vége lett a napjuknak.

4. fejezet Nyaralás rókákkal

Fölébredtek vigadozva, ugatva, gürr-gürrögve, csipogva. Mentek máris a pöttyös labdával játszani. Jó, jó messze eldobták, még távolabbra, mint előzőleg. Mert a kishörcsög Barninak akarta dobni, de túl nagyot dobott. Futottak a labda után hegyeken, dombokon át. Leszaladtak egy völgybe. Ott a labda fennakadt egy fán. Felugrottak a labdáért a fára. Színi tudta levenni és hazavitte. A többiek szaladtak utána.

-Elkaplak! -mondta Barni és egy ugrással leterítette.

Elvette a labdát. Most Színi állt a sor, hogy visszaszerezze. A többiek lassabbak voltak, pedig ők is akarták a labdát.

Színi fölrepült az égbe, hogy úgy még gyorsabb, mint futva. Akkor, amikor Színi fölszállt, a barátjuk is a levegőbe emelkedett. Ketten leterítették Barni, hiába volt Barni a legjobb birkós és elvették tőle a labdát. Ekkor vették észre, hogy túlrohantak a házukon.

-Visszaforduláás! - kiáltotta el magát Színi.

Visszafordultak, így egyszerre értek a házukhoz a többiekkel, akik le voltak maradva. Elfáradtak, ezért ettek, jól mulattak. Utána újra kirohantak az udvarra. Nem a pöttyös labdával együtt, mert azt lerakták.

Elindultak egy vándorkörútra. Sátrat vittek, kutyakaját, csibeeledelt, hörcsögtápot és friss vizet. Felvették a tömött hátizsákjaikat és elindultak. Mentek-mendegéltek egy tengerhez úgy, hogy erdőkön át mentek.

Belementek úszkálni. Átúsztak a túloldalára. Az nagyon, nagyon messze volt. Akkor kaptak a fejükhöz, hogy sötétedik és a túlparton felejtették a sátrukat és egyéb cuccukat! Ezért vissza kellett indulniuk a hideg vízben és a sötétben. Hajnalra értek vissza, és észrevették, hogy a sátor eltűnt.

-Hol van? - kérdezték egymást.

-Nem tudom, nem tudom - mindenki azt mondta. Felkiáltott Kisbabi:

-Ott látok egy hasonló sátrat! Ott az erdő közepén!

-Tényleg! De miért van fölállítva? - csodálkozott Színi.

-Be kell kukucskálni! - vetette fel az ötletet Barni.

Bekukucskáltak. Egy róka aludt benne, amitől írtóztak a hörcsögök és kismadarak, nehogy elkapja őket.